

og hvad der ofte er fremhævet ogsaa fra vor Side, ogsaa med Hensyn til Prisdannelse afgivet Eksempel paa, at Told og Prisfordyrelse er ikke et og det samme. Der blev afkrævet visse Kauteler af den daværende Regering ved Gennemførelsen af disse Foranstaltninger. Jeg lægger megen Vægt paa, at det gentagne Gange fra dette Sted af de forskellige Ministre, baade den daværende Finansminister, det ærede Medlem Hr. N. Neergaard, og den nuværende højtærede Finansminister, er fremhævet, at de Priskauteler o. s. v., der var knyttet til disse ekstraordinære Kriseforanstaltninger, loyalt er blevet gennemført af de paagældende Industrier. Det vilde have været mit Parti en stor Skuffelse, hvis dette ikke havde været Tilfældet, men den uforbeholdne Anerkendelse af den loyale Udførelse af Loven er altsaa en Kendsgerning. Jeg kan hertil føje, at denne Udførelse af Loven sikkert har bidraget til, at den nuværende højtærede Finansminister, som bekendt, forlængede den endnu eksisterende Krisetold paa Cigarer efter en gradvis faldende Afviklingsskala. Men vi har foruden disse to, desværre enestaaende, Eksempler paa virkelig rationelt Indgreb i Krisepolitikken visse andre, ogsaa alt for faa, Toldforhøjelser at vise hen til, som virker godt, Toldforhøjelser, der blev gennemført efterhaanden i Luksustoldsatserne og ved den almindelige tekniske Revision. Det var Smaatterier alt sammen, men enkelte af dem kom dog til at virke saaledes, at de kunde vise de heldige Konsekvenser. Alle sammen har de virket uden at genere en eneste Sjæl og har kun præsteret noget godt, ogsaa den berømmelige Grønkonservertold, som gav Penge i Statskassen, som sikrede en Udvidelse af dansk Produktion, der baade kom Industrien og Havedyrkerne til gode, som samtidig kunde fremvise mindre Priser i Udsalget, og som egentlig kun generede en eneste Sjæl — det var ganske vist desværre netop det ærede Medlem Hr. Dahlgaard, og de generede ham saa stærkt, at den lille uskyldige Toldlov, som altsaa kun havde virket godt og sundt, snart maatte lade sit unge Liv. Medens vi er ved Omtalen af Betænelighederne overfor Udlandet, som der jo lægges saa stærk Vægt paa, navnlig fra agrarisk Side, vil jeg sige, at man skulde fra Venstres Side være forsigtig. Beskyttelsessatser, dem har vi ikke mange af, vi kan ikke i den Henseende udlede meget andet end det, jeg nævnte før, og som heldigvis ogsaa er godt; men vi har jo rigtig nok visse meget høje Toldsatser, nemlig

paa Luksusomraadet, gennemførte af den forrige Regering, Venstregeringen. Vi har saaledes en Luksustoldsats paa Silketøj, om hvilken jeg, efter at den af alle tre samvirkende frihandelsanløbne Partier er blevet yderligere forhøjet, ikke tager i Betænkning at erklære, at den er urimelig høj. Hvis der overhovedet er Vanskeligheder fra Udlandet, maatte man da vente, at en saa ekstraordinær høj Told som den danske Silketold kunde medføre Fare for den danske Landbrugseksport. Jeg ved, at den har generet udadtil, som den har generet indadtil, navnlig fordi den er gennemført som Værditoldsats, men jeg ved intet om, at den kan udnyttes f. Eks. af det ærede Medlem Hr. Pinstrup til at fortælle, at den har skadet vor Afsætning i England og har medført Forestillinger og Ulemper og alt dette. Men naar nu en saa høj og en saa vanskelig Told som Silketolden — thi den ligger paa et meget sensibelt Omraade, Konfektionsomraadet, paa hele Manufaktur- og Tekstilomraadet — ikke kan medføre Ulemper, saa tror jeg roligt, vi kunde forhøje adskillige af de mere almindelige Forbrugssatser, uden at man vilde komme ud for den Situation, at det kom til at skade os udenfra.

Jeg har altsaa her gennemgaaet Virkningerne af det, der er gennemført af aktive Foranstaltninger i toldpolitisk Henseende herhjemme. Hvad er der nu præsteret fra anden Side? Først og fremmest maa vi jo altsaa indrømme, at de tre andre Partier sammen med os gik med til Importreguleringen i sin Tid, den Importregulering, under hvilken den daværende Indenrigsminister, det ærede Medlem Hr. Kraghs Navn staar, en Kendsgerning, som jeg synes burde befri os her i denne Sal for denne underlige gensidige Luren paa at faa hinanden i Gyngen for at give politisk Flankeild, medens Erhvervene og Samfundet betaler og forbløder. Jeg tror, at meget af den Skepsis, hvormed Befolkningen, i alt Fald vide Kredse af den, ser hen paa dansk Politik, netop er en Følge af, at man ikke kan mande sig op til at sætte Sagen over Programmerne i dette høje Ting, og at man i økonomisk Politik absolut synes at se det som sit Hovedmaal at sætte Toldbeskyttelsens politiske Giffetikette paa sin Modstander, somme Tider ogsaa paa sin Medarbejder. Men hvad er der ellers udrettet fra den anden Side? Vi har et Understøttelsessystem, som vi drøftede forleden Aften. Det er dyrt, og det har ikke nær saa gode moralske Virkninger som det at holde Hjulene i Gang, medens det alligevel forpligter Samfundet til at gribe